

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

27. FEBRUAR 2007

LØN REPRESENTANTSKAPSMØTE TIRSDAG 27. FEBRUAR 2007

STYRELISTE

INNHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Talerliste	2
Åpning	3
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
Suppleringsvalg til Sekretariatet	9
Tariffrevisjonen 2007	10
Tjenestedirektivet	18
Avslutning	29
Navneliste	30

Godkjenning av forretningsorden

Vi har delt ut forretningsorden. Den er den samme som på tidligere møter så hvis dere ikke ønsker at jeg skal lese opp den så berørte jeg at den godkjennes. Den er da godkjent.

Forslag til forretningsorden er således fra tidligere representantforsamling.

1. Møtet forberedes av åpne i den utvalgte Representantskapet ikke vedtar den som.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Undtatt fra innvalgteforberedelse, begrenset tidsfrist til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsordenen gis ordet bare 1 gang og for 1 minutt for hver sak. For andre kan det stilles forslag til forskjellige tidsbegrensninger og strek med de utvalgte talere.
3. Forslag levers skriftlig og skal være underskrevet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at stemme er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med absolutt flertall. I vedtakelse, eller når 10 representanter beringer det, berørte medlemmene ved utvalgsgang.

TALERLISTE

Andersen, Jan Olav
 Fiskvik, Kleiv
 Hagen, Arne
 Hansen, Størk Sigurd
 Hogstad, Rigmor
 Klemetsen, Jan
 Mongstad, Egil Roald
 Pedersen, Steinar Nordahl
 Pilskog, Roger
 Rasmussen, Renée
 Sande, Leif
 Toska, Ove

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TIRSDAG 27. FEBRUAR 2007

Åpning

Rita Lekang:

Kjære Representantskap, kjære venner, kjære LO-medlemmer velkommen skal dere være og vi skal starte med å introdusere dere for to LO-medlemmer Jonas Fjeld og Ben Basgård skal åpne for oss. Vær så god!

Tusen takk for stemningsfull sang og så har jeg lyst til å gratulere deg med ny CD og lykke til på turné.

Roar Flåthen:

Godkjenning av møteinnkalling

Ja, representantskap da er vi klar til å begynne møtet og da er det første vi får gjøre er å konstituere oss. Vi har da sendt ut en innkalling i brev av 18. desember 2006. Er det noen som har merknader til det. Hvis ikke, anser vi møtet da som satt.

Godkjenning av dagsorden

Så har vi forslag til saksliste og den har dere fått utdelt. Er det merknader til sakslista? Kan vi anse den som godkjent? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Vi har delt ut forretningsorden. Den er den samme som på tidligere møter så hvis dere ikke ønsker at jeg skal lese opp den så foreslår jeg at den godkjennes. Den er da godkjent.

"Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe annet.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
 Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.

5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen.”

Valg av dirigent

Så vil jeg foreslå at nestleder Geir Mosti leder møtet. Kan vi godkjenne det. Det kan vi. Da Geir er det du som får overta styringen.

Geir Mosti:

Ja, takk for det Roar. Takk for tilliten. Og da gir jeg ordet til Roar Flåthen. Vær så god.

Roar Flåthen:

Ja, kjære Representantskap! Jeg vil gjerne innledningsvis si at vi hadde naturligvis ønsket at vår LO-leder Gerd-Liv, selv hadde lagt fram Sekretariatets forslag til hovedretningslinjer for årets tariffoppgjør. Men Gerd-Liv har dessverre måttet melde pass på ryggen. Muskel- og skjellettplagene hun pådro seg da hun falt i skiløypa i fjor, er blitt kraftig forverret, og hun er nå sykmeldt. Men hun er utålmodig etter å komme i gang igjen, og vi får håpe at den behandlingen hun nå får, hjelper.

Dette er en vanskelig tid for oss alle, og ikke minst for LO-lederen. Jeg skal ikke bruke så mye tid på dette, men bare understreke at LOs sekretariat har vært opptatt av at denne saken skal behandles på en ryddig og ordentlig måte. Vi beklager derfor veldig sterkt medias fokusering på saken gjennom bruk av anonyme kilder. Vi har avstått fra å kommentere dette. Dette er en linje vi har holdt fast ved inntil rapporten fra utvalget foreligger. Vi tar nå sikte på at rapporten blir levert til oppdragsgiver, som er LO-sekretariatet, den 9. mars. Vi legger opp til en grundig og skikkelig behandling når rapporten kommer.

Men i mellomtiden må vi ha fokus på politikken. Vi har mange dyktige tillitsvalgte og ansatte som gjør en utmerket jobb. LO vokser. I fjor fikk LO over 11 000 nye medlemmer, og er det eneste LO i Europa som har vekst i medlemsmassen. Og det mener jeg vi faktisk skal være stolte av alle sammen.

Vi skal fortsette det gode verve- og rekrutteringsarbeidet. Og vi skal fortsette det viktige internasjonale solidaritetsarbeidet. I går vedtok sekretariatet en uttalelse til støtte for Regjeringens initiativ for et internasjonalt forbud mot klasebomber, og bevilget kr 100 000 til Norsk Folkehjelps mineryddingsarbeid i Libanon.

Vi har veldig mange store politiske saker foran oss her hjemme, som krever vår fulle oppmerksomhet.

Jeg tenker på store politiske saker som den nye pensjonsreformen, og ikke minst utformingen av en AFP-ordning. Vi skal videreføre AFP på en måte som sikrer LO-medlemmer som trenger det, en verdig avgang fra et langt og hardt yrkesliv.

Jeg tenker på tjenstedirektivet, sosial dumping og økonomisk kriminalitet, som truer med å undergrave hele den nordiske velferdsmodellen. Dette skal vi komme tilbake til senere i dette møtet.

Vi står foran store utfordringer når det gjelder energisituasjonen. Den globale oppvarmingen og kravene til utslippsreduksjon er en utfordring for Norge. For LO er det en utfordring å takle disse kravene på en måte som ikke raserer norsk industri. Steller vi oss rett her i landet, kan vi bidra til at Norge blir ledende innenfor rensing av CO₂. Da er det viktigere å utvikle økonomisk bærekraftige løsninger enn å holde korte tidsfrister.

Det ville være et paradoks hvis vi i Norge skal måtte flytte ut produksjon fra norske bedrifter til land som kanskje ikke er opptatt av miljø på samme måten. Land som kanskje ikke en gang er medlem av Kyoto-avtalen. Det er bare 30% av landene i verden som er medlem av Kyoto-avtalen. Det vil i alle fall ikke være noe bra for det globale miljø hvis vi skulle komme i en slik situasjon.

Vi jobber også i LO for å lage en egen klimamelding. Vi kommer til å invitere Naturvernforbundet, og gjerne Bellona, for å diskutere ting som vi faktisk kan være enige om. Det kan være fornybar energi, det kan være CO₂-rensing, injeksjon i forhold til kraftproduksjon og også flere områder. Så vi jobber ganske mye med det i LO-sentralt for tiden. Men det er også viktig at norsk industri og Norge blir en del av det europeiske kvotesystemet uten forbehold fra norsk side. Samtidig skal vi gjøre en skikkelig innsats på hjemmebane. Norge og norsk industri er ikke klimaverstingene. Industrien har selv redusert sine utslipp med 20% siden 1990. Det er den økonomiske framgangen i tidligere u-land som Kina og India som er den viktigste drivkraften. Som eksempel vil altså Kina gå forbi USA som verdens største produsent av CO₂ utslipp før 2010.

Vi deltar i en global dugnad og ingen landskamp. I motsetning til landskamper tjener vi når motparten scorer. Vårt globale ansvar tar vi best på den kollektive måten, og gjennom å ta på oss en del av den globale byrden som står i samsvar med vår rikdom.

I år er det også kommune- og fylkestingsvalg. Det er viktig for oss! Ikke alle politiske vedtak, vedtas i Stortinget! En videreføring av det rødgrønne samarbeidet, også i kommunene, vil bety mye for å stoppe privatisering, konkurranseutsetting av offentlige tjenester og ikke minst for å videreutvikle velferdssamfunnet.

Og også for likestilling! I år vil LO og forbundene sette retten til heltid på dagsorden i forbindelse med valget! Kommunene, og særlig helse- og sosialsektoren, må rydde opp i den omfattende og økende omfanget av ufrivillig deltid. Det handler altså om rettferdighet!

Men i dag så handler det om vår kjerneoppgave: Tariffoppgjøret som står for tur.

2. Jobb nr 1

Vi kan nå med stor tilfredshet vente at det blir 100 000 nye jobber her til lands i løpet av en toårs periode fram til inneværende år, altså 2007. Og dette da etter flere år med høy aktivitetsvekst i verdensøkonomien og i Norge, da ble 2006 et klart vendepunkt også på arbeidsmarkedet. Etter år uten jobbvekst økte sysselsettingen fra 2005 til 2006 med 70 000 personer. Den registrerte ledigheten gikk imidlertid ned med bare 20 000. Målt på denne måten gikk altså bare 2 av 7 nye jobber til de som befant seg i den offentlige ledighetsstatistikken. Resten av jobbveksten gikk med til å avdekke en form for skjult ledighet og til de mange nye som melder seg på arbeidsmarkedet bl.a. gjennom arbeidsinnvandring.

Mangelfull registrering av utenlandske arbeidstakere på kortvarige oppdrag i Norge, kan bidra

til at den reelle sysselsettingen er undervurdert. Statistisk fanger vi ikke opp dette på en fullgod måte.

I 2006 var det registrert 63 000 arbeidsløse, tilsvarende 2,6 pst. av arbeidsstyrken. Arbeidsløsheten falt i fylker og for alle yrkesgrupper fra 2005 til 2006.

Men tross i dette så er det ingen grunn til å friskmelde arbeidsmarkedet. Det er fortsatt 6 – 700 000 som står utenfor. Mange av disse ønsker arbeid, uten at det registreres i statistikken:

- Det er de mange yrkeshemmede som både vil og kan jobbe, hvis de slipper til. Særlig urovekkende er det at antall unge uføre øker!
- Det er de mange førtidspensjonerte som ønsker seg tilbake i jobb
- Vi må vise større romslighet for å integrere innvandrere i arbeidslivet
- Og vi må få bukt med det ufrivillige deltidsarbeidet.

Hvis man ser på den situasjonen i dag så har altså Norge en unik mulighet til å skape det arbeidslivet som vi ønsker, å få da veldig mange av de som står utenfor tilbake og i arbeid. Jeg kan ikke tenke meg noen bedre for integrering for våre nye landsmenn som det å få et arbeid å komme i arbeid, og det er en utfordring for fagbevegelsen og for arbeidsgiverne i samarbeid med myndighetene. Vi er innstilt på å ta tak i den jobben fordi vi da nettopp har denne unike muligheten i Norge i dag.

3. Hovedoppgjøret 2006

Når det gjelder hovedoppgjøret i 2006 så var det et forbundsvist oppgjør som gav en generell kjøpekraftsøkning.

De var frontfagene (Verkstedoverenskomsten utvidet da med byggeindustrien, Tekooverenskomsten og Kartonasjeoverenskomsten) som etter meklingskom ut med et generelt tillegg på kr 1,00 per time for overenskomster med lokal forhandlingsrett og kr 1,50 per time for overenskomster uten. De foreløpige tallene antyder en årslønnsvekst for 2006 på 3 ½ prosent for industriarbeiderne. De foreløpige tall for lønnsutviklingen for de store gruppene gir følgende bilde:

Tabell 1

Årslønnsvekst i prosent:	2005	2006
Industriarbeidere (NHO)	3,4	3 ½
Industriefunksjonærer (NHO)	4,3	4 ¾
Industri samla (NHO)	4,0	4 ¼ - 4 ½
Statsansatte	3,4	4 1/2
Kommuneansatte	3,4	4

Det vi kan si er det er at de foreløpige tallene gir jo selvsagt bilde av at det er litt spenn i lønnsutviklingen og lønnsveksten, men en kan se at i hovedsak så ligger det innenfor det som var forventningen i fjor og så kan man si at enkelte grupper har kanskje kommet litt bedre ut enn det. I hovedsak så kan vi vel si det. Dette er da foreløpig tall. Vi får de endelige tallene i mars 2007. Det er ikke alltid det blir noe vesentlige endringer men så langt så viser tallene dette.

Vi har tilpassa våre krav til utfordringene i konkurranseutsatt næringsliv, men opplever igjen

at ledere og høyere funksjonærer med sin desentrale lønnsfastsetting drar ifra. Utover i 2006 har endog farten i dette økt.

Kjøpekraftsforbedringa blir mellom 1 og 2 pst for de brede avtaleområdene og således heller i overkant av det som ble vedtatt i fjor vår.

En svært viktig fellessak i oppgjøret i 2006 var håndteringa av de varsla forverringene i dagens AFP-ordning. Da aldersgrensa i AFP-ordninga i 1997 ble vedtatt senket til 62 år, var det en forutsetning at skattefordelen for de nye årgangene skulle vare bare fram til 2007. Det var også forutsetningen at opptjeninga av pensjonspoeng skulle vurderes på nytt. Begge disse momentene betyr mye for det pensjonsnivå AFP gir i praksis.

I brev fra Statsministeren av 31. mars til Landsorganisasjonen, sa regjeringa seg villig til å forlenge disse særvilkårene for AFP fram til 2010 og en ny AFP-ordning er på plass i forbindelse med pensjonsreformaarbeidet.

Representantskapet ga som kjent også føringer for en profil i oppgjøret. Det krevde likelønnsprofil på tilleggene, særskilte tillegg til lavlønnte og ivaretagelse av grupper som systematisk over tid er blitt hengende etter i lønnsutviklingen.

Ellers er det i forbundsvise oppgjør alltid videreutviklingen i avtaleverket, og det igangsette prosesser som vil få betydningene framover.

La meg ta et par eksempler:

Etter en kortvarig streik i byggfagene, fikk Fellesforbundet her en meklingsløsning med andre bestemmelser for inn- og utleie enn frontfaget. Bedriftens ledelse skal på forlangende godtgjøre ordnede lønns- og arbeidsvilkår, og det er ikke pålagt taushetsplikt for bedriftstillitsvalgte.

I staten fikk arbeidstakere fra fylte 62 år to dager og fra 65 år fem dager, tjenestefri med lønn som seniorpolitisk tiltak. Også for enkelte avtaler der NAVO er motpart, kom det liknende ordninger. Dette kan bidra til å realisere lenger yrkesdeltakelse i en tid der arbeidsstyrken vokser lite, og antallet pensjonister vokser sterkt, gjennom et bedre arbeidsliv for seniorene.

4. Kollektiv fornuft

Tariffoppgjørenes oppgaver er å sikre arbeidstakerne en rimelig andel av inntektsutviklingen og samtidig medvirke til fornuftig styring av økonomien. Arbeid til alle er for LO det overordna målet.

Det er nå svært viktig at den positive utviklingen med bra vekst, videreføres uten at økonomien sporer av. Rett nok er vi inne i det som kan kalles en økonomisk fest, med høy sysselsetting, lav ledighet og god reallønnsvekst.

Men vi må stille oss slik at festen varer. Bruker vi for mye penger i samfunnet og bevilger vi oss for mye lønn og annen inntekt, kan vi fort våkne opp til en ny blåmandag. Vi vet av smertelige erfaringer at det er lønsmottakeren som må betale den regningen i denne sammenhengen.

Da vil ny ustabilitet oppstå gjennom svekket konkurranseevne for utsatte næringer og reaksjoner på rente- og valutaområdet. På tross av fortsatt god utvikling i verdensøkonomien, forventes ikke noe løft i lønnskostnadene hos handelspartnerne. Lønnskostnadsveksten kan anslås til mellom 3 og 4 prosent, og prisveksten til snau 2 prosent.

Det blir mer og mer krevende for oss å snakke om den kollektive fornuft. Igjen ser vi at ledere og funksjonærer drar av gårde med de største gevinstene. I bank og forsikring brakte bonusutbetalinger utenfor kollektiv styring lønnsveksten opp mot 6 prosent i fjor, som er godt over det gjengse for andre grupper.

Høyere industrifunksjonærer i NHO synes å være i ferd med å ta av, og ingen her forventer vel moderate lønnstall når de kommer.

Næringer utsatt for internasjonal konkurranse må sette rammene for inntektsutviklingen. Da er det avgjørende for LO at alle grupper omfattes. Vår tariffpolitikk medvirker til den økonomiske framgangen. Da må gevinstene fordeles på en rettferdig måte. Det kan ikke være slik at de som har mest fra før, skal gjøre seg feite på vår ansvarlighet!

5. Utsiktene for 2007

Vi går inn i mellomoppgjøret, dvs. en mellomstasjon for å følge opp 2. års-klausul om lønnsutviklingen. Utviklingen i første avtaleår og utsiktene for i år er bestemmende. Prisstigningen ser ut til å bli så lav at kjøpekrafta vil kunne øke uten ytterligere tillegg for mange, fordi glidningen eller allerede avtalte tillegg, kommer i tillegg til overheng.

Jeg ser at NHO er ute og antyder at vi kan klare oss uten tillegg i år. Det kan de spare seg! Vi legger til grunn at vi også skal ha lønnstillegg i år. Vi skal ha en hyggelig kjøpekraftutvikling og vi skal ha vår del av verdiskapningen i samfunnet. Ikke minst er dette viktig fordi vi også nå må rette opp skjevheter i lønnsutviklingen. Sekretariatet innstiller på at lønnskravene for 2. avtaleår må bygge på følgende:

- Generell forbedring av kjøpekraften
- Garantiordninger og særskilte tillegg til lavlønte
- Likelønnsprofil på lokale og sentralt avtalte tillegg, bl.a. ved mer enn en forholdsmessig andel til kvinner, der slik styring er mulig.

I de enkelte områdene må det gjøres prioriteringer til fordel for grupper som systematisk over tid er blitt hengende etter i lønnsutviklingen.

6. Pensjon

En obligatorisk minsteordning for tjenestepensjon ble innført i 2006, som en oppfølging av hovedoppgjøret i 2004. LOs mål for pensjonssystemet, som ble formulert av LO-kongressen, er å sikre at alle får en pensjon på 60 – 70 pst av tidligere lønn. LO vil nå kreve at myndighetene utreder det organisatoriske grunnlaget for et bredt, kollektivt pensjonssystem og samtidig må vi utrede det økonomiske grunnlaget for å sikre med sikte på senere forhandlinger.

Dette er også viktig fordi at vi også som arbeidstakere må sørge for at vi også kan ha innflytelse på den store opparbeidede kapitalen som i prinsippet er utsatt lønn og vi har slik

sett en jobb å gjøre i den sammenheng. Vi ser at veldig mange av våre lokale tillitsvalgte blir nå utfordret og utsatt for press fra arbeidsgiverne på at de skal redusere de gode pensjonsordningene. Det ser vi når vi får statlig eller offentlige bedrifter over i den private sfæren. Vi ser det i generelt og at hele utgangspunktet sett i fra arbeidsgiverne er jo å svekke de etablerte gode ordningene. Det må vi ta avstand fra! Da må vi protestere! Det må vi ikke akseptere! Jeg kan love dere at vi er nødt til i fremtiden å sette også disse temaene på dagsorden i den framtidige tariffpolitikken. Derfor er det viktig med denne utredningen.

7. Andre temaer

Som det går fram av forslaget til tariffpolitisk uttalelse, krever vi også

- tiltak for arbeidstakere som opplever urimelige belastninger
- tiltak for seriøsitet i arbeidslivet og
- fornyet innsats for kompetanseutvikling, spesielt for lavt utdannede.

Med dette legger jeg sekretariatets enstemmig innstilling til forslag til tariffpolitisk uttalelse for mellomoppgjøret 2007 fram for representantskapet.

Takk for meg!

Geir Mosti:

Takk for det Roar. Jeg gikk vel litt fort fram her. Vi har suppleringsvalg vi skal ta. Kan vi ta det med en gang?

Suppleringsvalg til Sekretariatet

Det er suppleringsvalg til Sekretariatet og der er det slik at Norsk Olje- og Petrokjemisk fagforbund (NOPEF) og Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund (NKIF) har slått seg sammen og dannet Industri Energi (IE). Man har fått en leder som heter Leif Sande og innstillingen går på at Leif Sande velges som sekretariatsmedlem nr. 8.

Er det noen som ber om ordet til det? Det er det ikke. De som er enig i innstillingen forholder seg i ro og de som er imot, viser tegn. Her stemmes! Enstemmig godkjent.

Som en konsekvens av sammenslåingen av NKIF og NOPEF så må vi velge en ny vararepresentant. Innstillingen er at Peter A. Moe velges som vararepresentant nr. 9 til Sekretariatet. Er det noen som ber om ordet til den. De som er enig i innstillingen forholder seg i ro og de som er imot viser, det ved tegn. Her stemmes! Enstemmig godkjent.

Så har Norsk Sjømannsforbund hatt landsmøte og valgt Jacqueline Smith som ny forbundsleder etter Erik Bratvold. Innstillingen er at Jacqueline Smith velges som vararepresentant nr. 6 i Sekretariatet. Er det noen som ber om ordet til det. Det er det ikke. De som er enig i innstillingen forholder seg i ro og de som er imot viser tegn. Her stemmes! Enstemmig godkjent.

Da er det slik at vi har beregnet en pause til ca. kl. 11.30. Er det noen som har noen forslag så kan de hente forslagsark hos Kine Smith Larsen.

Tariffrevisjonen 2007

Rep. 66 – Renée Rasmussen – Musikernes Fellesorganisasjon

Kjære Representantskap!

I følge Aftenposten i dag skal Morten Øye sørge for at vi demper musikken på årets lønnsfest. Det synes vi i Musikernes Fellesorganisasjon (MFO) er en særdeles dårlig ide. Det kan godt hende at det er lurt å forsøke å dempe forventningene, men å dempe musikken? Nei, det er vi ikke enige i. I tariffrevisjonen i fjor måtte MFO for første gang i sin relativ korte historie ty til streikevåpenet for å oppnå et resultat vi kunne leve med. Området var orkestrene og den Norske Opera. Det var slett ikke uventet at nettopp disse forhandlingene skulle bli vanskelige etter at kulturorganisasjonene mange år på rad hadde opplevd reell nedgang i de offentlige tilskuddene. Men, vi ble likevel overrasket over måten arbeidsgiverne valgte å styre hele oppgjøret mot konflikt på. Det å sabotere, både forhandlingen og meklingene måtte vår streik bli et faktum. Streiken ble en historisk lang kunstnerstreik, siden den ikke ble avsluttet før meklingsmannen innkalte partene på nytt etter 4 uker. Løsningen besto til slutt av to hovedelementer. Det ene var et bedre lønnstilbud mens det andre var et omfattende partssammensatt arbeid med gjennomgang av revisjon av overenskomstene koblet sammen med mer eller mindre vage politiske løfter og mer penger i neste omgang. Vi har lenge trodd at neste omgang skulle bli mellomoppgjøret i år, men nå kan det godt hende at den kampen ikke blir utkjempet før til høsten. I så fall bør vårens forhandlinger derfor få løpe greit, men bare dersom arbeidsgiverne er villig til å gi våre medlemmer lønnstillegg på lik linje med resten av arbeidslivet. Hvis ikke er vi rede til å bruke streikevåpenet på nytt. Og da demper vi ikke musikken, Morten.

I fjor opplevde vi en overveldende støtte og sympati fra andre forbund og medlemsgrupper i LO. De hjalp både oss som er tillitsvalgte og våre streikende medlemmer til å holde motet oppe selv om streiken trakk i langdrag. Jeg vil derfor benytte denne anledningen til å si tusen takk for hjelpen til dere alle sammen.

Som utøvende kunstner og pedagog strever man hele tiden etter å oppnå de magiske øyeblikkene. De øyeblikkene der alt bare stemmer og du klarer å røre ved noe i de menneskene som er publikum eller dine elever. Disse opplevelsene kan gi deg en utrolig sterk rus, men som noen av dere kanskje vet finns det også en bakrus. For selv om vi lever for applausen kan vi likevel ikke bruke den til å betale regningene. Takk for oppmerksomheten!

Geir Mosti:

Takk skal du ha Renée, da er det Leif Sande, Sekretariatet. Og etter han er det Jan Klemetsen fra Norsk Arbeidsmandsforbund.

Rep. 142 – Leif Sande – Sekretariatet

Møteleder!

Avtalefestet pensjon står det ingenting om i innstillingen og det er ikke tema for årets lønnsoppgjør. Men det står noe om pensjon og avtalefestet pensjon kommer til å være veldig, veldig viktig i årene som kommer og det kommer til å måtte på dagsorden så snart vi er ferdig med dette lønnsoppgjøret for fullt. Jeg vil si et par ord om det. Ordninger kom på plass mellom LO og NHO i 1988. Jeg var selv med på forhandlingene da ordningen ble innført og

ordningen må jeg si var en kjempesuksess. Gjennom denne reformen fikk arbeidsfolk anledning til å gå av med pensjon på en verdig måte. Tidligere måtte enten folk flest drive til de var 67 eller gå over på uføretrygd og gå inn på en annen form for arbeidsgiverbestemt førtidspensjonering i kombinasjon med andre trygdeytelser. Det var ikke noe god og verdig alternativ for friske mennesker som var utslitne i jobben. LOs målsetting på det tidspunktet var, på sikt, å få innført pensjonsalder på 60 år. Gradvis så har grensen blitt redusert og i de senere årene blitt på 62 år. Nøkkelens ordningers suksess har vært at pensjonsytelsene skulle være de samme som jeg ville ha fått om jeg gikk av ved 67 år når en gikk av med 62 år. Og en skulle også tjene opp i folketrygden fra 62 år som om jeg sluttet når jeg var 67 år.

Myndighetene har nå lagt fram sitt forslag til pensjonsreform. Denne bygger på prinsippet om at jo flere år man har i arbeidslivet jo større skal pensjonen være. Det skal lønne seg å jobbe og denne modellen er det tydeligvis bred enighet om i Stortinget. Når det gjelder AFP så har ikke regjeringen kommet men noe klart standpunkt om hva de vil gjøre, utover at de har sagt at AFP skal videreføres i en eller annen form. Formen har de ikke sagt noe om. Da LO-kongressen i 2005 gav sin støtte til pensjonsreformen var den gitt under helt klare forutsetninger. AFP skulle bestå, ikke som et tomt skall men også innholdsmessig. I LOs handlingsprogram blir det sagt at LO vil arbeide for at det ikke blir reduksjon i pensjonsytelsen fra 62 år i forhold til de ytelsene AFP gir i dag. I et innlegg i VG for en tid tilbake polymiserte Arbeids- og inkluderingsministeren Bjarne Håkon Hanssen mot et slikt syn. Han skriver: "Et spørsmål vil være om det er rettferdig at de ved 62 år som går av ved 62 år skal få like mye pensjon som de som velger å stå i jobb til for eksempel ved 67 år. Min definisjon av rettferdighet er ikke slik", sier han. Dette skriver han. Det han sier er, med andre ord at, slik vi har AFP i dag så er den ikke rettferdig og etter hans mening må den endres. Her har vi en kamp framfor oss. Mange mennesker i dette landet er ikke interessert i å svekke AFP i og med at man bryter med filosofien om at folk skal tjene mer jo lenger de står i jobb. Får ikke den som går av med pensjon de samme ytelsene som om den som går av ved 67 år i AFP ordningene slik vi kjenner er den en saga blott. Vi vet at behovet for tidligpensjon er svært knyttet til hva slags jobb en har. I vårt forbund er det svært mange som har behov for å kunne gå av med verdig pensjon når de er 62 år, og vi vil ikke akseptere at denne muligheten forringes. Ministeren, inviterer til dialog – og det er bra - men fra industrien sin side vil det være absolutt klart krav at LO-kongressens vedtak blir gjennomført. AFP skal opprettholdes som en ordning som ikke reelt svekker våre medlemmers muligheter til å gå av når de er 62 år. Det er ikke tema ved årets lønnsoppgjør, men jeg håper at jeg har hele denne forsamlingen med meg i: "AFP må ikke svekkes".

Geir Mosti:

Takk for det Leif. Da er det Jan Klemetsen fra Norsk Arbeidsmandsforbund og etter det er det Jan Olav Andersen fra EL&IT Forbundet.

Rep. 71 – Jan Klemetsen – Norsk Arbeidsmandsforbund

Dirigent, kjære Representantskap!

Først så vil jeg takke Roar for redegjørelsen. Spesielt for når det gjelder lavlønnsgruppene, for jeg er en av dem. Deretter så vil jeg ta opp en sak. Det er en redegjørelse som jeg gjerne ønsker å oversende til LOs ledelse og det går i forhold til respekt for protokoller. Jeg mener hvis arbeidsgiverne viser så lite respekt for protokoller i fremtiden så blir framtidige lønnsoppgjør veldig vanskelige. Så jeg ber om at følgende redegjørelse oversendes til LOs ledelse:

Respekt for protokoll

Ved tarifforhandlingene på Vekteroverenskomsten i 2006 forelå det fra riksmeklingsmannens møtebok en protokoll som var undertegnet av NAF og SBL. Under forhandlingene la SBL fram et forslag på nye satser på en rekke tjenestegrener. Dette tilbudet måtte oppfattes som et konkret nytt tilbud og kan derfor ikke angå undersøkelsesplikten om det var et reelt nytt tilbud. I etterkant hevder SBL at når det gjelder bomvektene var det ikke tilbud til alle, men en kopi av forrige avtale om å gi 150 kr til formiddagsvektene. Protokollen er klar. Dette er ikke spesifisert. Tilbudet kom samlet med andre tillegg om å oppfatte som et nytt tilbud. At SBL her ikke vil stå ved en entydig protokoll undertegnet av begge parter som kan skape presedens ved senere oppgjør (vi undertegner – men vi mener det ikke). Mange av våre vektere ble her forledet til å stemme ja på feil grunnlag. Man fikk god tid til å gå igjennom protokollen, den ble korrekturlest og i lang tid etterpå kommer da arbeidsgiverne at de ikke mener dette her. Man kan ikke komme i etterkant å si at vi mener noe annet enn det som står i protokollen. NAF har tatt opp saken med LOs juridiske kontor som ikke vil gå videre med saken. Jeg ber om at LOs ledelse ser nærmere på saken. En ting er om LOs juridiske kontor sier nei. Det kan ikke være sann at man må være 110% sikker på å vinne en sak for at man kan kunne gå videre med den. Jeg synes denne saken her er verdt å prøve og jeg ber om representantskapets tillatelse til å oversende denne redegjørelsen til LOs ledelse. Takk!

Geir Mosti:

Takk for det, da er det Jan Olav Andersen fra EL&IT Forbundet og etter det er det Ove Toska.

Rep. 4 – Jan Olav Andersen – EL&IT Forbundet

Dirigent og representantskapet!

Når Renée åpner med å takke for støtten, så kan jeg også gjerne gjøre det. Vi hadde tre streikerunder i fjorårets oppgjør. Riktignok, var ingen av de så morsomme som musikernes, men vi er allikevel godt fornøyd med både gjennomføringen og den støtten vi fikk.

Vi diskuterer nå årets mellomoppgjør og mange vil få et godt lønnsoppgjør i år. Situasjonen på arbeidsmarkedet tilsier at det er flere bransjer så vil prisen på arbeidskraft presses opp av etterspørselen. Vi ser da i noen av våre bransjer. Det er også mange har en bra lønnsvekst bak seg slik som de tallene som ble framlagt viser. Men det er viktig å være klar over at bak disse makrotallene så finnes det også et mikronivå. Det er et bilde også av lønnsforskjeller som øker av vanskeligheter med å nå igjennom med våre målsettinger om likelønn og mest til de lavtlønte. Disse målsettingene kan lett drukne i en såpass markedsdrevet lønnsdannelse som vi opplever nå. Det er ikke alle som opplever den lønnsfesten som vi til stadighet leser om i avisene. Det er rom for lønnsvekst i norsk økonomi. Vårt mål må fortsatt være at den veksten får en rettferdig fordeling i tråd med våre vedtatte målsettinger. Det er også store forventninger til et bra lønnsoppgjør i år. Vår strategi kan ikke utelukkende være å dempe de forventningene. Vi har også et ansvar for å innfri deler av forventningene. For det er mange som har god grunn til ha forventninger til lønnsoppgjøret. Det er ikke alle grupper som kjenner seg igjen i den beskrivelsen som blir gitt av tidligere og av forventet lønnsutvikling.

Den sentrale delen av lønnsoppgjøret er etter mitt syn den aller viktigste og beste arenaen for å ivareta våre overordnede målsettinger knyttet til fordeling. Derfor må betydningen av, og oppslutning om, de sentrale oppgjørene forsvares. Det må stilles krav som sikrer at den

vesentlige del av lønnsveksten kommer igjennom sentralt avtaletillegg. Det er ikke minst også viktig for å sikre at lønnsnivået som legges til grunn for utenlandske arbeidstakere for eksempel gjennom allmenngjøring ikke sakker for mye etter det faktiske lønnsnivået i en bransje. Hvis det lønnsnivået vi opererer med som norsk lønn er et lønnsnivå som bare gjelder for utenlandske arbeidstakere, men som ligger langt langt etter og som faktisk er norsk lønn, ja så har vi ikke gitt et vesentlig bidrag i kampen mot sosial dumping.

Jeg har levert inn et forslag til en tilleggssetning som understreker akkurat den betydningen av, og krav om, at en vesentlig del av lønnsveksten må komme gjennom den sentrale lønnsoppgjørene. Norges Bank har ved tidligere anledninger brukt rentevåpenet for å straffe arbeidstakere for en løssluppen lønnsutvikling. Også i år har vi hørt de samme advarslene. En slik bruk av renteøkningene for å disiplinere fagbevegelsen er uakseptabel. Vi har vist gang på gang at vår inntektspolitikk utformer seg innenfor ansvarlig rammer og innenfor det landets økonomi tåler. Vi trenger ikke Norges Bank som en overdommer ved lønnsoppgjørene. Jeg har også levert inn et forslag om en setning som understreker – vi er fullt ut i stand til å ta det ansvaret og vi skal få dette her til uten at Norges Bank i neste omgang skal straffe våre medlemmer igjennom renteøkninger. Så jeg håper jeg kan få støtte til de to forslagene. Takk!

Geir Mosti:

Takk for det. Da er det Ove Toska og etter han er det Rigmor Hokstad fra Fellesorganisasjonen.

Rep. 6 – Ove Toska – EL&IT Forbundet

Takk dirigent og kamerater!

Jeg ber dere rette oppmerksomheten til pkt. 9, andre tema i denne innstillingen og da rundt temaet etter- og videreutdanning og kompetanseheving.

Vi har jo i eget forbund, og med god hjelp av LO, jobbet målbevisst for å få plass en EVU-reform. Vi har i felleskap tatt viktige skritt på den veien, men det er en solid stolpe som mangler fremdeles, nemlig finansiering av livsopphold. Jeg synes det mangler lite grann om det i den innstillingen som ligger her i dag og har uformet et tilleggsforslag til innstillingen. Det må ikke være tvil om at vi, selv om vi er inne i en utrolig god utvikling i forhold til arbeidsmarkedet, og at det er høykonjunkturer i svært mange av våre bransjer, så er det slik at disse tingene varer ikke evig. Vi ser at det er prognoser som peker på at vi har fire gode år til foran år, minst, men uansett på et tidspunkt så kommer det en omstilling, en forventet omstilling i forhold til at vi har en da oljesmurt økonomi som vi er selvfølgelig glad for, men som vi vet har en ende. I den sammenheng så er det helt klart at vi må ha en mulighet til omstilling og da vil en ferdig utviklet EVU-reform med finansiering av livsopphold – det vil være et viktig bildrag i så måte.

Det går så det suser, eventyrlige overskudd gis nå ut i bedriftene og til eiere og lederskap og når vi snakker om rettferdig fordeling så tenker vi jo selvfølgelig da på at vi vil ha høyere lønn og ha en andel av den verdiskapningen. Men, det går også an å ta ut den andel av verdiskapning også i form av avsetninger til dette livsoppholdet som vi ser er denne viktige pilaren i forhold å få til reell mulighet for omstilling, også i mulighet til karriereutvikling for det enkelte yrkesfaglige personen og som eller mennesket som ønsker å komme seg videre i en karriere i yrkesfagene. For den mangler i altfor stor grad i dag. Her har vi en viktig mulighet og her må vi smi mens det er solid økonomi ute i bedriftene til å være med å bidra med dette. Og ja, også har vi jo selvfølgelig en regjering som snakker med oss og ikke mot

oss det jo også et viktig moment i så måte. Og det gode kamerater jeg ønsker å ha med inn som et tillegg til da jeg øverst på siste side – der er det en setning nr. 2 som begynner som så: ”LO er svært positiv til at regjeringen vil utrede intensivordninger i bedriftene som kan bidra til at lavt utdannede i større grad deltar i læring og kompetanseutvikling”. Der er da punktum. Det ønsker jeg å erstatte som et komma og så med følgende tilleggstekst;, ”og understreker at finansiering av livsopphold må stå sentralt i slike incentivordninger.” Dette kamerater håper jeg at dere kan være med å støtte? Takk!

Geir Mosti:

Takk for det Ove. Da er det Rigmor. Etter Rigmor så er det Egil Mongstad som er siste på lista.

Rep. 41 – Rigmor Hokstad – Fellesorganisasjonen

LO har i de senere årene hatt en veldig klar og tydelig lønnspolitikk som viser fram bredden blant LOs medlemmer, inkludert da også for medlemmene som har høyere utdanning. Og det er kjempeviktig å fortsette med dette. Hvis LO skal framstå som en aktuell organisasjon for de som velger å ta flere år med utdanning etter den obligatoriske grunnskolen. Det er den eneste måten vi kan fortsette å vokse på når flere og flere velger å ta utdanning. Vi må ikke glemme at denne muligheten her har alle unge i dag, takket være den lange kampen fra arbeiderbevegelsen om å skape en velferdsstat som bl.a. skal gi lik rett til alle til og mulighet til å ta utdanning. Derfor er det et paradoks at dette er et livsløpstapsprosjekt for mange. Etter endt utdanning så sitter man igjen med en stor studiegjeld og man har eventuelt også, det får vi jo se på, tapte pensjonspoeng. Hvis man da i tillegg har vært så smart at man har valgt en utdanning som retter seg inn mot velferdsstatens tjenester som sånn jeg for eksempel, som er barnevernpedagog, så kan man bare drømme om å komme opp mot dagens gjennomsnittslønn på kr 360.000 i løpet av et helt yrkesliv. Og enda mer urimelig virker det, hvis jeg hadde valgt å jobbe med normalbarna i skolen, altså bli lærer for eksempel. Riktignok gått ett år mer på skole så hadde jeg hatt vesentlig bedre lønnsbetingelser enn når jeg nå har valgt å jobbe med de kanskje mest sårbare ungene, nemlig de som av en eller annen grunn ikke kan bo hjemme hos sin mor og far men må inn i en barneverninstitusjon for kortere eller lengre tid. Som miljøterapeut i en barneverninstitusjon i Oslo, så er du heldig om du etter 16 års tjeneste oppnår en årslønn på rundt kr. 320.000, det er da uten tillegg. Men snittlønnen som dere jo kan se i denne rapporten fra TBU i 2006, den var på kr. 368.000,-. Det er stor forskjell.

Derfor er det viktig at LOs representantskap også i år tar med formuleringer i vedtaket som peker nettopp på de langtidsutdannede som ikke har fått rimelig uttelling for sin utdanning. Og jeg fremmer derfor et forslag til en liten tilleggsbisetning i pkt. 6, om krav til lønn. Og den er tilsvarende da lignende formuleringer fra vedtak i representantskapet i fjor og i forfjor. Takk skal dere ha!

Geir Mosti:

Takk for det Rigmor. Da er det Egil Mongstad, og Egil er siste mann på lista.

Rep. 35 – Egil Mongstad – Fellesforbundet

Kjære Representantskap!

Til å begynne med så vil jeg si at jeg er enig i veldig mye av det som Jan Olav Andersen sa fra EL&IT Forbundet. Særlig vil jeg poengtere det at det er viktig å øke respekten for, og verdien av, overenskomstene våre. I mangel på at vi øker bruken og verdien av overenskomsten så overtar det frie markedet og det er et stort problem for oss ute nå.

Ut i fra noen observasjoner innenfor min egen bransje, som er bygningsbransjen og tømrerfaget, så er det sånn at i statistikkene som ble vist opp på tavlen her i sted så de dekker de over en ganske uheldig polarisering. Hvis jeg tok et utslag av NHO-bedrifter som er medlem av bransjeorganisasjoner tilknyttet NHO i sentrale Oslo-strøk, så tror jeg har faglærte tømrere med svennebrev som tjener kr. 250.000,- og jeg har noen medlemmer som tjener kr. 500.000,- og kanskje mer tusen. Så statistikkene, det var noen som sa at statistikkene lyver og de gjør de nesten alltid. En dekker over slike polariseringsgreier og dette har jeg sagt i ganske mange år og det tror jeg ikke det blir mindre sant med tiden. Det tror jeg, at i et slikt mellomoppgjør og sloss for at overenskomstens bestemmelser blir prioritert er veldig viktig. For det er verktøy og det er grunnlaget for vår organisasjon. I virkeligheten en det slik at de som tjener best penger de ordner seg enten på bedriftsvis nivå eller på individuelt nivå, og det er en stor utfordring for oss.

Så hadde jo vi også i byggebransjen en streik i fjor – noen sa to dager, så var det bare en da. Den vakte i Oslo- og østlandsområdet ganske stor frustrasjon som jeg vil ta opp for det har litt med årets oppgjør å gjøre også. Det var mange av oss i østlandsområdet som prøvde å gjøre den streiken til en kamp mot sosial dumping. Noe som hadde vært en ganske god mulighet for å ganske god stemning for. Mange av medlemmene våre følte rett og slett når vi blei kneppa av etter en dag, at vi blei ofret litt på frontfagmodellens alter. Det er en ganske utbredt oppfatning i Oslo- og østlandsmiljøene om at så er tilfelle. Jeg bruker det som et eksempel på noe av problemene med denne frontfagsmodellen hvis handling praktisert feil, og det mener jeg det skjedde i 2006. Det skal jeg ikke lage noe særlig debatt på her nå.

Det er slik at hvis vi ser på pkt. 6 i dette forslaget og de strekpunktene som kommer der, så er det min oppfatning at ut i fra erfaringen at de generelle forbedringene av kjøpekraften har stort sett klart slått til. Men jeg synes at når det gjelder de punktene som står under garantiordninger, særskilte tillegg til lavtlønte, likelønnsprofil på lokale og sentrale tillegg, så synes jeg bl.a. at vi har for lite å vise til. For meg betyr det at vi selger oss litt for billig. Da Yngve Hågensen, og i ganske mange år jeg, reiste landet rundt og markedsførte solidaritetsalternativet hvor dette med kontaktsmodellen inngår, så var det helt klart forutsetninger – jeg husker det veldig tydelig at forutsetningene for dette her - det var at det skulle reguleres hos eierinntekter og frie inntekter. Det skulle være et spleiselag. Alle dere vet at det har ikke vært tilfelle. Nå er det arbeidstakerne som drar lasset og som opptrer som ansvarlige. Jeg synes at vi får for lite igjen for det i forhold til det arbeidet og den belastning vi tar.

Da er det slik at hvis LO går ut i dagens opinion med et signal om å holde lønningene nede så har vi et stort problem. Jeg har et stort problem i forhold til mine medlemmer hvis det er det som flagges. Men hvis LO går ut tydelig og sier at OK, vi skal være ansvarlige men da skal vi ha noe igjen for det. Vi skal ha noe igjen for lavtlønte, vi skal ha noe på kvinnelønn, vi skal ha noe på minstelønnene. Det helt er riktig det som ble sagt her, at det er noen av dem som er allmenngjorte. For en arbeidsinnvandrer i bryggebransjen, for eksempel, så vil det bety enormt mye at ikke minstelønnen i fellesoverenskomsten for byggfag blir hengende etter. Å sette et samfunnsmessig spørsmål og få minstelønnen i byggfagsoverenskomsten til å henge

med. For å avslutte så hadde jeg tenkt, med forbehold om at det kommer noen forslag her som endrer meg, til å stemme imot dette forslaget på rent prinsipielt grunnlag. Takk!

Geir Mosti:

Takk for det. Da er det Størk Hansen. Vær så god! Er det flere som ønsker ordet så må dere komme fort opp her. Hvis ikke så avslutter vi.

Rep. 106 – Størk Sigurd Hansen – Oppland fylke
Dirigent, kamerater!

I stor frustrasjon er det derfor jeg egentlig er oppe her. Åssen i huleste heiteste skal jeg stå fram for mine medlemmer nå å si: "Nei vi skal være moderate, dere skal ikke få noe.... la eiere få akkurat hva de vil. Det er helt kul i helvete umulig! Jeg nekter å gjøre det! Her må det til noe annet, skal vi ikke få lønnstillegg nå når dette her landet bugner av penger. De bader i penger hver eneste dag disse her som har aksjer. Da er jeg ikke med, jeg kan ikke være med på dette. Det er helt kul ja jeg sa det i sted. Vi kan ikke gå med på det at Norges Bank skal være den som skal være overdommer i disse tariffoppgjørene våres. Hvem har gitt dem anledning til det? Har vi gjort det? Er en del av tariffoppgjøret at dem skal straffes og så skal jeg komme til medlemmene mine og si: Nei overhenget, det er så stort. Dem bryr da seg vel ingen ... skjønner ikke hva et overheng er. Det gjør ikke jeg heller det. Skjønner ikke overheng, for jeg får mine lønnstillegg. Jeg har ikke noe annen lønn enn det jeg har gjennom hele året. Hva er dette overhenget? Når kom det inn? Jeg husker at Skånland dreiv å "bæla" med dette her i år etter år, og plutselig så sitter vi her og forsvarer et overheng. Nei, dette er jeg ikke med på. Takk for meg!

Geir Mosti:

Ja takk, takk, da anser jeg debatten for over. Det er ingen flere som har tegnet seg på lista så da takker jeg for mange gode innlegg og forslag og gir ordet til Roar Flåthen. Vær så god Roar!

Roar Flåthen:

La meg først kommentere noen av innleggene. Til Renée så må jeg jo si at vi i LO var veldig stolte av musikerne når de hadde den konflikten. Vi synes den ble en veldig bra profilering i forhold til den yrkesgruppen, og vi mener å ha oppfattet også at dere gjorde dere veldig bemerket innenfor den bransjen og har vel hatt også positiv utvikling etter det. Jeg har lyst til å si at det var vi også veldig stolte av den konflikten som ble gjennomført på en utmerket måte.

Leif tar opp dette med AFP. Det er ikke behov for meg å egentlig kommentere Leif. Jeg tror både applausen og alle i denne salen er opptatt av akkurat av det samme som Leif: at vi skal videreføre en AFP og vil skal ha en god AFP. Men så er det sånn at vi er invitert til en, altså i dette brevet som vi også henviste til som kom fra Statsministeren til partene, invitert til en bred prosess. Og det er riktig som Leif sier at den vil starte på et eller annet tidspunkt i vår hvor myndighetene sammen med partene og arbeidsgiverne fordi AFP er en del av det tariffavtalte delen. Den prosessen skal være gjennomført i god tid før tariffrevisjonen i 2008, slik at hvis det da er grunnlag for det så vil det selvsagt da bli en del av tariffrevisjonen i 2008, slik som Leif sånn sett sier at det ikke er en del av mellomoppgjøret.

Vi kan jo registrere at regjeringen har gjort to ting som selvsagt er viktig i denne sammenhengen. De har allerede sagt at de skal lovfeste den økonomien som myndighetene har bidratt med som vi måtte bruke tariffoppgjøret sist til å få utvidet til 2010. At det skal lovfestes for ettertiden, sånn at det ikke lenger da skal være noen diskusjon. De skal også øke den økonomiske rammen ut i fra om andelen tidligpensjonister, og grunnlaget, øker. Det kan vi i alle fall registrere er et godt utgangspunkt for den diskusjonen vi skal ha, og i så måte så ser vi også fram til å få startet den brede prosessen.

Når det gjelder Jan så, når det gjelder lavtlønte og vekterbiten så regner jeg med også Erna at vi sender over den og så får vi snakke sammen om hvordan vi håndterer det. Hvis det er OK for Jan så gjør vi det så enkelt. Når det gjelder Jan, EL&IT, så er det to forslag. Egil var også innom litt av de samme tingene. Dette forholdet mellom sentrale og lokale forhandlinger, ja det må det jo ikke herske noe i denne salen at de sentrale forhandlingene er helt sentralt for LO. Det er nettopp gjennom de sentrale forhandlingene vi kan virkelig gjøre noe med skjevheten i inntektsfordelingen. Det er der vi kan gjøre noe for likelønn for lavtlønte. Det er der vi kan sette reformene på dagsorden. Det er jo der fellesskapet LO og forbundene viser sin styrke. Det er derfor arbeidsgiverne helst vil ha bare lokale lønnsstans med individuelle vurderinger. Nettopp for å svekke den kraften som vi i LO står for gjennom de sentrale oppgjøra. Og det skal vi selvsagt bevare.

Ove hadde mange gode innspill og han har også levert forslag som jeg skal komme tilbake til. Når det gjelder Rigmor også, dette med utdanning og rettferdig lønn. Rettferdig lønn er jo mer enn lavlønn. Likelønn, er selvsagt også mer enn lavlønn. Det kan jo være lønnsforskjeller, store lønnsforskjeller mellom utdanningsgrupper og på andre måter, så det er vi klar over. Der har du foreslått et tillegg så det kommer jeg tilbake igjen til.

Egil, jeg tror jeg tok kommentarene også til ditt innlegg sammen med Jan Olav, så hvis du synes det var greit så sier jeg ikke noe mer om det.

Når det gjelder den siste taler som snakket om fornuft og sånn på en fin måte. Vi har jo, som jeg sa innledningsvis, på ingen måte tenkt at vi ikke skal ha lønnstillegg. Jeg mener vi legger opp til et lønnsoppgjør som skal ivareta medlemsgruppene våre på en god måte, så får vi jo se da når resultatet foreligger og vi har jo selvsagt avvist arbeidsgivernes antydninger om null-oppgjør. Det skulle jo bare mangle. Jeg mener vi er på linje der og så får vi se hva resultatet blir om vi har ivarettatt det på en god måte. Men det tror jeg vi skal gjøre og jeg synes også at vi har – vi snakker jo ikke om moderate oppgjør, men vi snakker om sånn sett fornuftige oppgjør i forhold til det som ligger i skissen.

Det forslaget fra Arbeidsmandsforbundet har vi oversendt. Forslaget som går på dette som Ove tok opp når det gjelder – ja, jeg leser forslaget; "LO er svært positivt til at regjeringen vil utrede incentivordningene i bedriftene som kan bidra til at lavtutdannede i større grad deltar i læring og kompetanseutvikling, ut tilleggstekst og understreker at finansiering av livsopphold må sentralt i slike incentivordninger". Dette er jo det vi har ment lenge og er en styrking av det avsnittet, men at de får fullmakt til å redigere det inn slik at det passer med avsnittet for øvrig. Så det er forslaget til å behandle det.

Når det gjelder Rigmor og dette med LO-grupper med lang utdanning, altså tillegg til avsnittet i det enkelte området gjøres prioritering til fordel for grupper som systematisk over tid er hengende etter og i lønnsutviklingen, herunder LO-grupper med lang utdanning. Det er jo fra

vår oppfatning at det ligger jo inne i den måten som det har tenkt så jeg mener vi må kunne – jeg fikk inn litt på sekretariat, at vi kunne tillegge den setningen, den har vi hatt inne før, så det må kunne gå denne gangen også.

Så er det Jan Olav. Det er altså i de sentrale forhandlingene – det er til pkt. 6 – man har best mulighet til å ivareta disse målsettingene, en betydelig del av lønnsveksten ved å komme som følge av sentralt avtalte tillegg. Det er vel i tråd med det som alltid har vært vår politikk. Vi har kombinasjon av sentrale og lokale forhandlinger, noen overenskomster har mer tradisjoner for lokale forhandlinger innenfor det sentrale og innenfor det kollektive systemet – for det er viktig. Andre tariffavtaler har ikke lokale forhandlinger i det hele tatt, så dette varierer jo fra område til område. Med understreking at dette selvsagt ikke innebærer noen endring i forhold til de tariffområdene og tariffavtalene vi har som har en kombinasjon av sentrale og lokale forhandlinger. Jan Olav nikker på det – at dette kan ses på mer som en understreking av at vi er uenig med arbeidsgiverne i at vi skal ha mer lokale lønnsdannelse i motsetning til det sentrale, så i den settingen så synes jeg det er bare et fornuftig tillegg, så jeg vil også foreslå at vi tar inn det.

Så er det dette med Norge Bank som opptrer som dommere i lønnsoppgjørene og bruker renteøkningen som en trussel for å begrense lønnsveksten. Det som er poenget er at vi også selvsagt vet at en galopperende renteutvikling, det rammer jo ikke minst våre medlemmer så det ønsker vi på ingen måte, så hvis det er for så vidt å kunne oppfattes som et signal at Norges Bank også må sin del av jobben i forhold til å bidra til å nettopp ikke å få en galopperende rente så må vi kunne ta inn det.

Da tror jeg at jeg har kommentert alle forslagene og foreslått hvordan vi behandler det. Så vet jeg ikke om Geir, om du skal sikre at salen er enig i det som jeg har nå har foreslått.

Geir Mosti:

Takk for det. Jeg skal gjøre et forsøk. Da ligger det en innstilling fra sekretariatet på bordet som går på mellomoppgjøret 2007. Roar har foreslått at vi innarbeider de gode forslagene som har kommet i denne uttalelsen. Er det nødvendig at jeg leser opp hele uttalelsen? Nei, takk! Da tar jeg det opp: de som er enig i uttalelsen og at vi legger inn de forslagene som har kommet forholder seg i ro, og de som er imot viser tegn. Her stemmes: Godkjent mot 2 stemmer.

Da går vi over på neste punkt, og jeg overlater ordet til 1. sekretær Ellen Stensrud.

Ellen Stensrud:

Tjenestedirektivet

Kamerater!

I over tre år har norsk og internasjonal fagbevegelse hatt et sterkt engasjement, og en offensiv debatt for å bidra til et bedre tjenestedirektiv.

Det første direktivforslaget fra EU-kommisjonen, det såkalte Bolkenstein direktivet, var helt uakseptabelt for fagbevegelsen. Det ville gjort det veldig vanskelig å håndheve norske lønns- og arbeidsvilkår i Norge, og kunne gitt sosial dumping i møte større omfang enn det vi har i dag.

Jeg er glad for at vi i dag kan legge fram en enstemmig innstilling fra LO-sekretariatet om hvilke krav LO-fellesskapet stiller, før Regjeringen tar endelig standpunkt til direktivet.

Vi stiller klare krav til Regjeringen om en forsterket innsats mot sosial dumping. Vi må også ha en forsterket innsats mot økonomisk kriminalitet, som undergraver like konkurransevilkår og et anstendig arbeidsliv.

Vi vil gi ros til de forbund som har vært mest utsatt for sosial dumping, for et solid og systematisk fagforeningsarbeide for både å verve – men også å hjelpe utenlandske arbeidstakere selv om de ikke er organisert. Forbundenes innsats har bidratt til rettferdig lønn uansett hvilket land du kommer fra – og de har jobbet hardt for å sikre at norske lønns- og arbeidsvilkår følges for arbeid utført på norsk jord. Og vi takker dere for det i dag!

Innstillingen fra Sekretariatet fremmes også på bakgrunn av en bred og en veldig skikkelig høringsrunde i forbundene. Jeg skal komme tilbake til Sekretariatets innstilling.

Siden det første utkastet til Tjenestedirektivet ble lagt fram 13. januar i 2004, og fram til direktivet ble vedtatt i desember 2006, så har europeisk fagbevegelse fått til viktige endringer selv om vi fortsatt kjenner usikkerhet.

Og det må være lov å si at det har vært viktige seire for en samlet fagbevegelse i Europa. For det er ingen tvil om at det er fagbevegelsen som har presset fram de endringene som har kommet i direktivet. Men det er også sånn dere, at selv om vi som fagorganiserte i Europa har stått samlet underveis i kampen, så har vi nok noe avvikende syn på hvilken virkning resultatet, altså direktivteksten, vil få for de ulike sider av arbeidslivet. Og for mulighetene til å innføre ytterligere nødvendige tiltak mot sosial dumping.

Det har medført at DEFS (Euro-LO), som paraplyorganisasjon, svensk og dansk LO – bare for å nevne noen – ut fra sine egne vurderinger og analyse har sagt seg godt fornøyd med den direktivteksten som nå foreligger.

Mens norsk fagbevegelse har sett behov for ytterligere klargjøring og garantier, før vi endelig konkluderer. Men det er grunn til å kjenne i hvert fall en viss stolthet. For aldri har både fagbevegelsen og Parlamentet spilt en så stor rolle i selve lovgivningsprosessen innenfor EU (uansett sak), som i denne saken her. Sånn sett kan den nåværende direktivteksten sees på som en seier også for de demokratiske kreftene i EU.

Det er flott at Tjenestedirektivet har vært gjenstand for omfattende diskusjoner i hele vår organisasjon. Det har vist oss hvordan demokratiet – også i egen bevegelse – kan fungere på sitt aller, aller beste. Og det har medført at vi alle har fått et mye bedre grunnlag for de standpunkter vi har tatt så langt og for de standpunktene som vi kommer til å ta framover.

I LO har vi behandlet de ulike direktivforslagene flere ganger. Vi har hatt en bred og grundig prosess!

Norsk LO har vært aktive for å endre direktivteksten igjennom både den Europeiske Faglige Samorganisasjon (DEFS) og gjennom Nordens Faglige Samorganisasjon (NFS) og vi har i møter og brev til Regjeringen presset på for at deres såkalte posisjonsnotater skal bli så gode som mulig, sett ut fra fagbevegelsens syn.

Også Sekretariatet har behandlet direktivet i flere møter. Den siste behandlingen var 4. desember 2006. Da vedtok Sekretariatet å avvente regjeringens endelige analyser og gjennomgang av Tjenestedirektivet – før endelig høringsuttalelse fra LO avgis.

Når direktivet fra starten av vakte så enormt sterke reaksjoner i hele europeisk fagbevegelse (og ikke minst her hjemme hos oss), så var det blant annet på grunn av innføringen av det såkalte ”opprinnelseslands prinsippet”. Men også arbeidsrettsregelens status, herunder kollektiv rettigheter og forholdet til utstasjoneringsdirektivet – var særdeles vanskelige og det var kontroversielle spørsmål for oss alle.

Mye av det er endret, og når det gjelder arbeidsrettslige spørsmål så er disse i all hovedsak unntatt fra direktivet.

Men det betyr ikke at EU-regler ikke griper inn i arbeidsretten, for det finnes altså en rekke arbeidsrettslige direktiver. Det vil være nok for dere her nå å nevne utstasjoneringsdirektivet som vi har levd med nå i noen år og som i kampen for et seriøst arbeidsliv har veldig stor betydning, siden det nettopp er det direktivet som dirigerer lønns- og arbeidsvilkårene for de som jobber for utenlandske tjenesteytere.

For oss i fagbevegelsen så er det særdeles viktig at grunnleggende faglige rettigheter og arbeidsretten ellers, ikke overstyres av EUs økonomiske prinsipper, som fri tjenesteutveksling, fri etableringsrett osv.

Når vi diskuterer Tjenestedirektivet, så må vi se nærmere på sammenhengen mellom tjenesteyting over landegrensene, - og de alvorlige problemene som vi allerede har, knyttet til sosial dumping, være seg i landbasert virksomhet, eller i kystfarten.

Spørsmålene er:

- Vil tjenestedirektivet føre til enda mer sosial dumping?
- Vil tjenestedirektivet hindre effektive tiltak mot sosial dumping?

Svaret er så langt vi kan bedømme det ikke entydig, og det behøves på flere områder en bedre avklaring. Uansett, så ser vi at noe av det viktigste i kampen mot sosial dumping er hvilke tiltak myndighetene i Norge er villig til å sette i verk for å få et anstendig arbeidsliv.

En viktig del av Tjenestedirektivet er de såkalte administrative bestemmelsene. Det kommer til å føre til økt tjenestehandel, noe som igjen vil øke behovet for nye og sterke forbedrede tiltak fra norske myndigheters side.

Hvis ingenting eller for lite blir gjort i forhold til det, så er det grunn til å frykte at vi kan få økt sosial dumping.

Noen tiltak er allerede iverksatt:

- Flere overenskomster som dekker områder med mye sosial dumping har blitt allmenngjort og mange av dere kan mye om det, så jeg utdyper ikke mer.

- Arbeidstilsynet har blitt styrket for å bedre håndhevingen av både allmenngjøringsvedtak og kravet om tariffvilkår for å gi arbeidstillatelse for arbeidstakere fra de nye medlemslandene i EU.
- Informasjonsplikt fra hovedentreprenør til underentreprenør vedrørende pliktene etter at allmenngjøringsvedtaket er innført.

Nye tiltak er også varslet av Regjeringen og det pågår flere høringer nå om gode tiltak som vi i fagbevegelsen har krevd, og det gjelder bl.a.:

- Påbud om å bære ID-kort på bygge- eller anleggsplasser.
- Bedre regulering av ut- og innleievirksomheten.
- Ytterligere styrking av Arbeidstilsynet. (Og da snakker vi ikke bare om økonomi men vi snakker om både økonomisk styrking og en styrking av tilsynets kompetanse, slik at de faktisk vet hva sosial dumping innebærer og kan se når det er skumle ting ute og går.)
- Innsynsrett – riktignok noe begrenset – for tillitsvalgte, for bare å nevne noen av de tiltakene som den rødgrønne Regjeringen har sendt ut på høring.

Men så har fagbevegelsen krevd flere tiltak enn det som er på høring.:

- Solidaritetsansvar for hovedentreprenør, for lønnskrav som tilles overfor underentreprenør og utleiefirmaer.
- Tiltak mot at arbeidstakere gis status som kontraktør når de i virkeligheten er ordinære arbeidstakere om er omfattet av allmenngjøringsvedtaket.
- Tiltak for effektiv håndheving av de regler som gjelder i Norge.
- Gjennomgang av selve arbeidstakerbegrepet.
- Krav om yrkesskadeforsikring for arbeidstakere som er utstasjonert i Norge.
- Og krav om endringer av boikottloven.

Det viser at mye er gjort, men mye gjenstår for at vi skal ha et virkelig seriøst og et godt arbeidsliv for alle, uansett hvor de måtte komme fra. Det som jeg nå nevnte av tiltak som vi har krevd men fortsatt ikke har fått gjennomslag for. Dette er tiltak som er veldig viktig for oss, enten Tjenestedirektivet blir vedtatt for Norges vedkommende - eller ei. Arbeidet mot sosial dumping er nødt til intensiveres ytterligere uansett Tjenestedirektivet.

Og Regjeringen har varslet at de kommer til å komme med flere tiltak om nødvendig, og vi føler at i denne saken lytter de virkelig til oss og deler vår bekymring for hvordan deler av arbeidslivet har utviklet seg etter at vi fikk et utvidet arbeidsmarked.

Innstillingen til vedtak som Sekretariatet legger fram for Representantskapet i dag, er et resultat av den brede interne høringen som vi har hatt om Tjenestedirektivet i forbundene våre. Vi har mottatt høringssvar fra 13 forbund. De 13 forbundene har riktignok avgitt ulike uttalelser, men alle forbund knytter Tjenestedirektivet til sosial dumping, og mener at innsatsen mot sosial dumping må forsterkes. Videre har mange forbund uttalt at de ønsker en konsekvensutredning fra Regjeringens side før LO tar endelig standpunkt.

På bakgrunn av dette legger Sekretariatet fram følgende innstilling til vedtak:

1. LO krever at Regjeringen foretar en grundig gjennomgang av hvilke konsekvenser Tjenestedirektivet vil få med henblikk på arbeidsrettslig spørsmål, aktuelle tiltak mot

sosial dumping samt muligheter for å løse samfunnsmessige oppgaver gjennom offentlig sektor. LO forutsetter at Tjenstedirektivet sendes ut til ny og endelig høring etter at konsekvensanalysen er offentliggjort og før Regjeringen tar standpunkt til direktivet.

2. LO krever en forsterket innsats mot sosial dumping ut over de tiltak som er foreslått i Soria Moria-erklæringen og i Revidert Nasjonalbudsjett for 2006.

Takk for at dere hørte på!

Geir Mosti:

Takk for det! Da starter vi debatten og den første på lista er Steinar Nordahl Pedersen, representant 62 fra Industri Energi. Vær så god! Etter han er det Kleiv Fiskvik.

Rep. 62 – Steinar Nordahl Pedersen – Industri Energi

Dirigent, representantskapsmøtet!

Det var en grei og klar konklusjon som Ellen la fram her nå. Innstillingen er grei, den foreligger i to punkter og grunnen til at jeg står her nå er det at jeg tenker litt høyt, litt improvisert. Jeg har nøye gått igjennom dette her og jeg har sett på disse 13 forbundene som har uttalt seg. Der var det to direkte imot, så var det noen som var for reservasjon og så var det en eller to som var direkte for. Og det er også helt greit. Men alle hadde denne innebygde reservasjonen om at vi bør kreve litt mer, vi bør utrede litt mer osv. Jeg skal avslutte mitt innlegg litt senere med å legge fram med et forslag som jeg håper vil forplikte LO til å være en liten spydspiss i det videre arbeidet.

Vi har sett en masse programmer på TV om folk som jobber gratis og spiser dårlig og bor dårlig, og forbundene har grepet fatt i dette. Forbundene har gjort en kjempeinnsats i dette, men vi ser fremdeles at slike episoder dukker opp. I vedleggene her, eller i begrunnelsene for innstillingen, så er det punkter som bl.a. solidaritetsansvar. Her snakker vi om meldeplikt for tjenesteoppdrag, vi snakker hvor vanskelig det er å få kreve inn utestående lønn fordi de uteblivelsesdommer så kan ikke dette, eller veldig vanskelig for å få inn drive uteblivelsesdommer i andre land, osv. Så snakkes det om at de andre nordiske LO-er, de har ferdigbehandlet dette her. De har en innstilling de også. De også stiller krav til ytterligere tiltak og da er det jeg spør, her er det noe jeg savner. Finnes det noen link i det videre arbeidet i fra vår norske LO opp mot de øvrige nordiske LOs arbeid i samme sak? Ordet bør, ordet krever, ytterligere konsekvensanalyse, osv osv osv – det går igjen hele tiden. Men utover det så virker det som om LO som landets største arbeidstakerorganisasjon liksom kaster ballen videre til myndighetene og sier; Dette må dere fikse opp i. Jeg lurer litt på hvilken konklusjon de øvrige nordiske LO-landene kom fram til i denne saken her. Og som sagt, finnes det noen link i det videre arbeid for å samordne et nordisk system?

Arbeidstilsynet er blitt styrket. Det kreves ytterligere styrkelse. Nå går jeg til slutt her inn med å sitere forslaget mitt. Det forslaget her, jeg gjør da dirigenten oppmerksom på at hvis det allerede er satt i gang slike tiltak så faller jo forslaget mitt. I motsatt fall så er det opp til dirigentbordet å inkorporere mitt forslag på den måten dirigentbordet selv best finner det riktig.

Forslaget lyder, angående Tjenstedirektivet: "LO må arbeide opp mot myndighetene for å få opprette et nasjonalt organ eller register underlagt Arbeidsdirektoratet som har til formål å

kontrollere, veilede og registrere utenlandske tjenesteytere som ønsker å utføre oppdrag i Norge. Dette registeret eller organ bør også kunne linkes opp mot allerede eksisterende kommunale og nasjonale registre for å forebygge misbruk og omgåelse av norske regelverk. Videre bør registre eller organet være samkjørt med for eksempel øvrige nordiske land". Sitat slutt.

Vi må i hvert fall ikke komme slik, stelle oss slik, som vi gjorde i en annen sak. 50 år tok det før 3 kommunale kontorer som satt ved siden av hverandre klarte å få en felles link i et felles register. Det var trygdekantoret, arbeidskontoret og ligningskontoret. Man kunne heve penger i det ene kontoret og gå inn døren å heve penger i det andre kontoret også snyte litt på det tredje kontoret. 50 år tok det før de tok beslutninger og over natten et samkjørt register. Jeg mener at det registeret som vi snakker om nå, eller som jeg foreslår, det må også være en samkjøring med de øvrige nordiske landene. Takk!

Geir Mosti:

Da er det representant nr. 103, Kleiv Fiskvik. Vær så god!

Rep. 103 – Kleiv Fiskvik – Oslo fylke

Kamerater!

Jeg vil først uttrykke tilfredshet med det som nå har skjedd. Det har vært en positiv utvikling av LO-ledelsens tilnærming til Tjenstedirektivet fra det som har foreligget tidligere og spesielt det som forelå 20. november i fjor og det som nå foreligger til vedtak her i dag. Det ville vært både en fullstendig uforsvarlig behandlingsmåte og konklusjon dersom sekretariatet hadde fattet vedtaket i samsvar med innstillingen som forelå den 20. november i fjor og det ville vært feil om sekretariatet gjorde det på egen hånd uten å ta det inn i denne forsamlingen. At det nå legges opp til at det kreves av regjeringen grundig analyser av virkningen av direktivet, det er bra. Det er også bra at LO krever en forsterket innsats mot sosial dumping ut over de tiltakene som er foreslått i Soria-Moria-erklæringen og Revidert i 2006. Det er også bra at i grunnlagsdokumentet for vedtaket i dag innrømmes at opprinnelseslandsprinsippet ikke er helt borte slik det tidligere har blitt argumentert for. Realiteten etter min oppfatning er enda klarere. Opprinnelseslandsprinsippet gjelder fullt ut i EU-retten og det var ikke for ingenting at forslagene fra den sosialdemokratiske gruppa i EU-parlamentet, om en rekke presiseringer om at nasjonal rett skulle gjelde ble kontant avvist av det konservative flertallet som hele tiden henviste til EU-retten. Det pågår nå flere rettssaker som vil klargjøre hva som kommer til å være gyldig EU-rett på disse områdene, bl.a. den såkalte Vaksholmsaken. Og jeg vil si at hvis Sverige taper den saken, så vil mesteparten av argumentasjonen fra de som sier at opprinnelseslandsprinsippet ikke gjelder - det vil falle i grus. Det foregår allerede i dag en utstrakt bruk av systematisk underbetaling av arbeidstakere fra andre Øst-europeiske land i Norge og direktivet vil etter alt å dømme gjøre det ennå vanskeligere å stoppe dette ved å lage nasjonale bestemmelser for å forhindre sosial dumping.

Flere LO-kongresser har krevd nasjonale tiltak mot sosial dumping og vi må først og fremst forholde oss til det og de forutsetningene som LO-kongressen i sin tid satte for å godta EØS-avtalen. Vi vet at disse forutsetningene allerede ble brutt ved inngåelsen av EØS-avtalen og at det blir ennå verre med Tjenstedirektivet. Det er nå nesten bare Fafo som hårdnakket påstår at opprinnelsesprinsippet ikke gjelder lenger. Professor i EU-rett, Finn Arnesen, sier i sin betenkning av opprinnelseslandsprinsippet etter EU-parlamentets vedtak i februar 2006, at endringen i det alt vesentlige er av konseptuell karakter og at det kan virke som om endringen

av mer kosmetisk enn praktisk betydning. LO-advokat Håkon Angell skrev i sitt notat til LOs ledelse 1. mars 2006; Man kan nok stille spørsmål om realiteten i de nye bestemmelsene er vesentlig endret i forhold til kommisjonens forslag. Selv om det skulle være slik at opprinnelseslandsprinsippet stort sett ikke lenger gjelder, hvilket det altså ikke mener er artikkel 16.2 i Tjenestedirektivet helt klar på en rekke tiltak for å øke kontroll med tjenesteselskaper som driver med utleie av arbeidskraft er forbudt. Direktivet forhindrer videre at det etableres regler mot kontraktører og innsynsrett for tillitsvalgte. Det samme gjelder autorisasjonsordninger og regler for å forhindre useriøse aktører. De reglene som departementet har foreslått på de områdene jeg har nevnt, er etter min oppfatning helt utilfredsstillende selv om de grenser opp til å være i strid med direktivet. Bl.a. den begrenset innsynsretten for tillitsvalgte.

Når Sekretariatet nå krever en forsterket innsats mot sosial dumping utover Soria Moria-erklæringen, så er det likevel et spørsmål om hvilket handlingsrom Regjeringen har hvis direktivet skal gjennomføres som norsk lov. Det blir da igjen et spørsmål om hva vi gjør hvis våre krav til Regjeringen ikke kan gjennomføres, både i forhold til forpliktelsene og ikke bare i forhold til direktivet men også i forhold til EØS-avtalen.

Etter min oppfatning vil vi til sist hvis vi skal ha troverdighet i kampen vår mot sosial dumping og kravene om et regelverk som stopper den sosiale dumping, og til slutt bare et alternativ hvis vi skal være konsekvente i vår handlemåte og det er å kjempe for at Tjenestedirektivet ikke blir en del av norsk lovgivning. Det står i grunnlagsdokumentet fra Sekretariatet at bedømmelsen av Tjenestedirektivet må foretas i forhold til hva som vil være alternativer til å akseptere Tjenestedirektivet. Videre – dels kan bruk av vetoretten utløse mottiltak fra EUs side. Jeg vil i den forbindelse minne om at Regjeringen i sin tid under stortingsdebatten om EØS-avtalen garanterte at det ville være uproblematisk å bruke vetoretten og at det faktisk var en av forutsetningene for LO-kongressen, at LO-kongressen godtok EØS-avtalen – at vetoretten kunne tas i bruk hvis det skulle vise seg at EØS-avtalen førte til sosial dumping. I det hele tatt har både Stortingets og LOs forutsetninger for å godta EØS-avtalen blitt brutt hele veien. Det har vært preget av; Tar du den, så tar du den! Og etter min oppfatning er vi nå i ferd å komme til et punkt da vi snart må si stopp. Selv om dette forslaget som ligger fra Sekretariatet i dag er tilfredsstillende så må vi altså ha en anledning til her – siden å komme tilbake til dette når det har gått den runden. Takk!

Geir Mosti:

Takk for det! Da er det representant nr. 35, Egil Mongstad. Vær så god! Og etter han så er det Arne Hagen, og da har jeg ikke flere på lista.

Rep. 35 – Egil Mongstad – Fellesforbundet

Kjære Representantskap!

Først så vil jeg si at jeg er relativt fornøyd med det forslaget som foreligger. Jeg kommer til å stemme for det. Til de som ble overrasket over det så, slik er det bare. Siden jeg er en bygningsarbeider så har jeg da en enkel problemstilling og ta hensyn til, og det er jo at fremtiden er internasjonal – at det ikke går så fryktelig mange veier tilbake til 60-tallet selv om mange skulle ønske det. Så er jeg også litt mer opptatt av – som noen har lest i avisen at vi må ikke lage kulisser ut av reglene våre. Vi må føre reelle regler som fungerer. Jeg har selv bruk litt tid på å legge vekt på en del av disse registreringssystemer for arbeidsinnvandrere, som mer fungerer som en hindring for de som ønsker å være lovlige enn et vern mot

useriøsitet. Det er et dilemma som jeg synes at vi må gå igjennom mer nøye og å sørge for at vi behandler både arbeidsinnvandrerne som kommer individuelt og de som kommer i tjenester som selvstendige tenkende individer og som ønsker å være seriøse hvis de får sjansen til det.

De fleste av dere er kjent med at i går slapp Fafo en undersøkelse om polakker som helt klart viste at de fleste polakkene ønsker å betale skatt. De ønsker å jobbe seriøst og de ønsker å opptre som seriøse arbeidstakere. De synes det er nedverdiggende å bli brukt som sekundær arbeidskraft.

Det er ikke så mange dagene siden Oslo Bygningsarbeiderforening og vi hadde sammen et såkalt polsk fagforeningsmøte med Adecco-klubben. Det betyr at de polske arbeiderne Adecco som jeg tror er den største klubben Oslo Bygningsarbeiderforening har. Det var 50 stk. som møtte opp og det var nesten enstemmig for at de ønsker normalarbeidsdag. Det hadde dere ikke trodd det, og da kan man jo spørre seg; Hvorfor det? Jo, jeg tror det har med det å gjøre at de ønsker ikke å være sekundavare. De ønsker helt sikkert å komme hjem til familien sin og fortsatt å innarbeide, men de vil ha overtidsbetaling og de vil ha det samme – de vil ikke bli brukt til dumpingavtaler, på den måten de ønsker å opptre som folk flest.

Jeg har fremmet forslag som er et. Ja, først må jeg si at de hovedpunktene i forslaget så vil jeg sette en strek i mellom de to. Fordi at punkt to er ikke avhengig av punkt en. Av hensyn til de bransjene som står midt oppe i sosial dumping i dag, så tror jeg at de tiltakene som er foreslått i punkt to, må de jobbe for umiddelbart og ikke vente på noe utredning av Tjenestedirektivet. Her er det ting som haster! Her er det mange tiltak som burde være gjennomført for mange år siden egentlig. Mine forslag til tilleggskrav, det er at det må tas kraftig tiltak til bedre offentlig informasjon om rettigheter. I dag er det slik at vi som jobber i fagforeninger i Oslo og som har stort innslag av polakker, vi sliter litt med at vi er i ferd med å gjøre bra folk til klienter. De sitter på gangen på fagforeningskontoret og har spørsmål om skatt og om samfunns spørsmål som de åpenbart ikke er i stand til å hente inn andre steder. Og det er klart at vi kan holde unna en stund til ved hjelp av fritiden vår og uregulert overtid for fagforeningstillitsvalgte, men her går det en grense og hvis ikke LO også har en strategi på at vi må ut med informasjon slik at flest mulig arbeidsinnvandrere – både utstasjonerte forhold og de som er individuelle – de blir i stand til å klare seg selv ut i fra den problemstillingen. Sannsynligvis så ønsker de å være seriøse, de fleste av de. Så informasjon, informasjon, informasjon – jeg har sagt det en gang til og jeg har hatt det oppe på LO-kongressen, i Fellesforbundet og mange steder og jeg gjentar det. Den informasjon som ikke gis sentralt av myndigheter og LO, den drysser ned i fagforeningen og er i ferd med å ta livet av oss.

Lovregulering av prisnivået for bolig som eies av arbeidsgiver eller besørget av arbeidsgiver er et stort behov. Vi ser i både i useriøse og seriøse leiefirmaer at etter hvert vi får opp lønna til disse folkene så øker de bare brakkeprisen opp i kr. 5000,- for ei lita skarve brakke og da har de dratt inn mer enn lønnstillegget, slik at boligmarkedet må reguleres. Og en ting til slutt. Seks månedersregelen for å betale skatt til hjemlandet sitt fungerer slik at polske bedrifter for eksempel bytter ut hele arbeidsstokken hver 6. måned. De organiserte folkene på operaen og de gikk frem til sommeren og da var alle folkene byttet ut fordi at de kunne ikke betale skatt til Polen lenger. Vi må se litt på de reglene her – de fungerer ikke som de skal. Takk!

Geir Mosti

Takk, da er det representant nr. 38, Arne Hagen fra Fellesforbundet. Vær så god!

Rep. 38 – Arne Hagen – Fellesforbundet

Kamerater og Representantskap!

Jeg kan bare slutte meg til det Egil har sagt og det er vel ikke så veldig overraskendes. Samtidig så er det bra at LO nå har i hvert fall fått utsatt direktivet inntil videre. Samtidig så kan jeg si at jeg har enda ikke truffet en fagorganisert som sier at han har behov for direktivet, så jeg kan ikke skjønne hvorfor vi i det hele tatt skal utrede så mye. Vi kunne sagt nei her og nå etter min mening.

Men det som fortsatt er viktig er kampen mot sosial dumping. Og i den kampen så synes jeg at ting går veldig tregt. Vi har hatt en regjering som hadde en Soria Moria-erklæring som lovet oss ganske mye. I praksis så har vi enda ikke fått noe. De har styrket Arbeidstilsynet sier de, men i praksis så er det lik null. Det er ikke noe styrking at de har fått såpass bemanning på arbeidslivet at de kan ta kampanje ei ukes tid ut å gjøre litt ekstra jobb en gang i kvartalet eller lite grann mer eller mindre. Det er ikke vært noe styrking.

Og jeg er litt forundret over alt det som har vært dokumentert i mellom presse og radio og over hele landet at den rødgrønne regjeringen enda ikke har skjont at de må gjøre noe. Jens – jeg ser på lista at han skal være her, men jeg håper du er her så du hører hva jeg sier. Fordi det tror jeg du trenger. Det har jo enda ikke kommet en eneste ting som virkelig har bestyring for å stoppe det som foregår. Og det har holdt på nå i flere år. Fortsatt så driver Regjeringen på med utredninger og sender ut høringsforslag som på langt nær ikke er vidtgående nok. Jeg er enig med LO at de lytter men det er snart på tide at de gjør mer enn å lytte. De må sette i gang tiltak. Store deler av byggebransjen er nå iferd med å bli en kriminell bransje. Skjer det ikke endringer nå ganske snart så er byggebransjen i Norge ødelagt for framtiden og flere bransjer er på vei. Her må vi gjøre noe! Jeg ser i av dagens aviser at vi har 19 000 luftselskaper i Norge. Det er norsk avdeling av utenlandsk foretak. De kan registrere seg i England for 1 pund og er som et norsk AS og de trenger ikke revisjon hvis det er under 500 mill i omsetning. Nå ser jeg at det skal settes et utvalg som skal vurdere om alle norske AS'er med omsetning på under 500 mill skal slippe revisjon. Det betyr at av 150 – 200 tusen AS'er i Norge skal slippe revisjonsplikt. Hva slags tanker er det som foregår i hode på de som sitter der inne. Jeg har sagt det før at hvis Jens og Kristin har lyst til å ta en tur til Grenland så skal jeg ta de med ut på en kjøretur. Og jeg skal påvise sted hvert annen minutt hvor det foregår sosial dumping og sannsynligvis brudd på norsk lov. Det er den virkeligheten vi lever i ute.

Vi får besøk av polakker og andre som ødelegger seg, de kutter av seg fingre og de ødelegger seg på andre måter. De blir ikke meldt til Arbeidstilsynet. Ved ett tilfelle så forteller polakken at det var ikke sykehus og legen som tok stingene. Det var arbeidsgiveren som tok stingene og sendte han hjem til Polen. Altså, det er de forholdene vi har ute på norske arbeidsplasser i dag. Og hvor i all verden er den Regjeringen som satt og lovet oss gull og grønne på Soria Moria? Nå må det gjøres noe mer enn bare å lytte! Nå må dere høre hva vi har sagt og å gjøre noe med det!

Geir Mosti:

Takk for det, da er det representant nr. 113, Roger Pilskog. Vær så god! Og da har jeg ikke flere på lista så de som ønsker å ta orden nå de får ta det mens han Roger har ordet. Etter han så setter jeg strek.

Rep. 113 – Roger Pilskog – Hordaland fylke

Representantskap! Jeg er mye enig med mye av det som er sagt her. Jeg er LO-leder i Bergen, men i det daglige. I det daglige er jeg leder av en bygningsarbeiderforening i Bergen og vi har selvsagt diskutert Tjenestedirektivet opp og ned i mente. Til og med sammen med polakker. For oss så har vi ikke det vært et spørsmål om Tjenestedirektivet fører til sosial dumping. Som dere vet så er det noe som det er her. Vi har hatt det lenge og det er jo ikke slik at de første polakkene kom til oss den 1. mai 2005. Vi hadde de første sakene med baltiske og polske arbeidere før det. Og de som kom før 1. mai 2005 fulgte de lover og regler? Nei, de gjorde ikke det. Eller de som er her nå – Egil var litt innom det. Følger de lover og regler? Tja, kanskje 20%, det kan være et anslag. Kanskje det er lavere enn det også, ikke vet jeg. Så er det slik at vi i LO har krevd en rekke tiltak mot sosial dumping. Og alle tiltakene de behøves og noen behøver atskillig mer enn andre. Og nå er det slik at min erfaring er som sagt fra byggebransjen. Men som LO-leder da så snakker jeg med mange flere. Altså sosial dumping finnes faktisk i de aller fleste bransjer i mer eller mindre grad, men det er ikke alle som setter akkurat samme søkelyset på det som foregår, det er mitt inntrykk. Og hva er det som virker mot sosial dumping? Hva er det vi har funnet ut? Vi har holdt på ganske lenge. Hva er det som virker aller best? Jo, det er en ting som virker veldig godt og det har vært å organisere polakkene. Nå sier jeg polakker, det er baltere og litt av hvert. Men det som virker aller best er å organisere de, ta saker for de, bistå dem og være fagforening for dem. Og med det så får vi den innsynsretten som vi går og krever. Vi har fått innsynsretten. I det øyeblikket vi har den der så forteller han alt hvordan det henger sammen. Han gir oss dokumentene og viser oss alt sammen. Da har vi det vi trenger.

Jeg ser nå at det er flere foreninger utenfor Fellesforbundet som har forsøkt det samme i Bergen og mitt inntrykk er at de har et godt resultat og dette kommer de til å arbeide mer med. Alt dette som har skjedd og all den erfaringen vi har og alt det som har foregått, det har liksom bare skjedd uansett uavhengig av ymse lover og regler og hva vi har ropt om at vi skulle hatt eller ikke hatt. Og da får jeg litt sånn refleksjon da, altså jeg mener ikke at Tjenestedirektivet er uproblematisk, det må ingen misforstå meg på. Men jeg får av og til en følelse at det er mer enn akademisk debatt. Det er en debatt som handler om hva vi mener og tror, mens det rent praktisk er andre ting som foregår. Og da er jo vi som tillitsvalgte slik at vi liker å ha en praktisk tilnærming på det meste. Jeg tror det at selv om det hadde blitt lagt inn et tjenestedirektiv i dag så ville det ikke hatt noe nevneverdig betydning for sosial dumping, kampen mot sosial dumping. Om vi hadde sagt i dag at vi krever veto mot Tjenestedirektivet. Er det noen som tror at 40 mill polakker kommer til å bråstoppe i Polen og si: Nei døven der fikk de nye regler i Norge, dit reiser vi ikke! De gjør ikke det. Det mest avgjørende i kampen mot sosial dumping det ligger i vår evne til å kreve, og i Regjeringens vilje til å gjennomføre, riktige tiltak mot sosial dumping. Og på den måten så kan vi også da være fagforening også for polakkene. Det er det vi har mest behov for. Nå hørte jeg jo Roar nevnte det, at det var 8 000 nye medlemmer vi hadde fått i LO. En god del av de er polakker. Men det er i hvert fall 100 000 til flere å hente der ute. Vi har en jobb å gjøre alle sammen her. Så forslaget til innstilling, slik som det ligger – det avkrever Regjeringens vurdering. Jeg synes det er bra, men jeg finner faktisk innstillingen helt uproblematisk og jeg støtter Sekretariatets innstilling. Takk!

Geir Mosti:

Takk for det Roger. Det er ingen flere som har tegnet seg på talerlista og da har jeg satt strek. Og da takker jeg for mange gode innlegg og gir ordet til – det var ikke 8 000 medlemmer vi

fikk i fjor – det var 11 500. Det er litt viktig å få med oss. Da gir jeg ordet til Ellen Stensrud. Vær så god!

Ellen Stensrud:

Når jeg går på talerstolen nå, ikke bare for det var etter Roger, men i det hele tatt etter dere som har vært oppe så synes jeg det er viktig å si at den debatten her preges av at problematikken rundt sosial dumping, den kan dere. Den kan dere vel så bra om ikke bedre enn oss som er i LO sentralt.

Steinar Nordahl Pedersen spurte om linken til de andre nordiske LO'ene og til den Europeiske Faglige Samorganisasjonen. Hele veien så har vi jobbet nært opp til Nordens Faglige Samorganisasjon og dermed også til de andre nordiske LO'ene. Problemet var at for ganske lang tid tilbake så skilte vi på en måte lag. Da mente norsk LO at det fortsatt viktig å lobbe for et enda bedre direktiv, mens spesielt svensk mens også dansk LO var av den for mening at nå kunne ødelegge mer enn vi gjorde godt ved å forsøke å lobbe og kanskje miste noe av det vi hadde fått til i lobbyvirksomheten vår tidligere. Poenget er i hvert fall at vi har en god link og har hele tiden hatt det selv om vi har skilt litt lag i konklusjoner, men også på den europeiske faglige samorganisasjonens kongress nå i mai måned så vil dette være et naturlig tema som kommer opp og som norsk LO selvfølgelig er representert både i salen og i debatten.

Så har det kommet 2 forslag. Det er ett fra Steinar og så er det ett fra Egil Mongstad og etter litt rådslag oppe ved bordet her, så er vi av den formening at begge forslagene har kommet kan betraktes som positive innspill i hele det arbeidet som vi nå driver i forhold til Tjenestedirektivet og i forhold til ikke minst kampen mot sosial dumping. Vi håper at Representantskapet er med på å oversende begge forslagene til Sekretariatet, slik at vi kan ta det med i det videre arbeidet vi nå skal bedrive. Det er veldig positive og gode innspill, men kanskje krever at vi ser litt på det istedenfor bare å direkte bake det inn i teksten, men at vi følger det opp i den handlingen vi nå skal foreta framover.

Jeg er glad for den støtten som har kommet i innstilling i fra dere som har vært oppe og jeg tolker det dit hen at de som ikke har vært oppe også har støttet innstillingen. Jeg sier jeg er glad for det fordi at når LO skal gi et råd til Regjeringen så er det veldig viktig at vi ikke nær sagt kan tas på noe, men at vi vet hva det er vi gir råd om og at vi har bredest og best mulig bakgrunn for det rådet vi skal gi. Og det føler jeg at dere igjennom å støtte innstillingen her faktisk er med og legger på plass. Så med det så vil jeg be om at dirigenten får deres godkjennelse på at vi faktisk sier at begge forslagene er positive og ønsker å ta det med i det arbeidet vi driver.

Geir Mosti:

Takk for det Ellen! Kan Representantskapet være enig i at vi oversender det til Sekretariatet de to forslagene? Det ser slik ut. Da er de godkjent.

Så er det innstillingen – den knallgode innstillingen i to punkter. De som er enig i innstillingen forholder seg i ro, og de som er i mot viser tegn. Her stemmes. Innstillingen er enstemmig godkjent.

Og da er jeg ferdig med min jobb og da overlater jeg ordet til Roar. Vær så god Roar!

Roar Flåthen:

Ja, da vil jeg takke Geir og de som har bidratt i forhold til å gjennomføre møtet. Jeg vil spesielt takke dere, Representantskapet, som har bidratt til at vi har hatt et godt og effektivt møte i forhold til viktige saker. Før jeg hever møtet, jeg går ut i fra at dere er enig med meg at vi kan også fra Representantskapet sende en hilsen til Gerd Liv. Det er vi enig i.

Takk for det! Da anser jeg møtet som avsluttet. Vel hjem!

Ajourført: 28.02.07

Navnefortegnelse over representanter
til
LOs Representantskapsmøte 27.02.07

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1. Eva Christine Grønseth

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

2. Vidar Hennum
3. Hilde Nyutstumoen Vararepresentant
4. Jan Olav Andersen
5. Hjørdis Henriksen
6. Ove Toska
7. Svein Davidsen

FAGFORBUNDET

8. Anne Grethe Skårdal
9. Jan Helge Gulbrandsen
10. Forfall representant og vararepresentant
11. Kristine Bjella Stavn Vararepresentant
12. Mette Henriksen Aas
13. Trond Helland Vararepresentant
14. Forfall representant og vararepresentant
15. Anne Green Nilsen
16. Arne Sveen
17. Arne Jan Skjerdingsstad Vararepresentant
18. Anne Hall
19. Mari Sanden
20. Bjarne Robstad
21. Solveig Løvik Norevik
22. Raymond Turøy
23. Svend Morten Voldsrud Vararepresentant
24. Tore Andre Jakobsen Ikke møtt
25. Kristian Tangen

FELLESFORBUNDET (FF)

26. Halvor Langseth Vararepresentant
27. Steinar Karlsen
28. Rolf Jørn Karlsen Vararepresentant
29. Hallstein Sjøvoll Vararepresentant
30. Forfall representant og vararepresentant
31. John Erik Ullestad
32. Åsmund Dybedahl
33. Vidar Brynsplass
34. Arthur Isak Vorren
35. Egil Roald Mongstad
36. Kari Tyldum
37. Kåre Leira
38. Arne Hagen
39. Terje Fjellum
40. Anders Skattkjær

FELLESORGANISASJONEN FOR BARNEVERNSPEDAGOGER, SOSIONOMER OG VERNEPLEIERE (FO)

41. Rigmor Hogstad Vararepresentant
42. Inger Lisbet Hegland Vararepresentant
43. Mimmi Kvisvik
44. Kenneth Larsen

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

45. Johnny Simmenes
46. Jorunn Egeland
47. Trygve Westgård

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

48. Stein Kristiansen Ikke møtt
49. Peggy Følsvik
50. Einar Andre Thomesen
51. Elisabeth Sundseth Vararepresentant
52. Sonja Hjelvik
53. Bodil Johnrud Vararepresentant
54. Annar Bakken
55. Forfall representant og vararepresentant

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET (HRAF)

56. Clas H. Delp
57. Solbjørg Ingebrigtsen

INDUSTRI ENERGI (IE)

58. Liv Undheim
 59. Arnfinn Miland
 60. Ivar Kr. Kaalstad
 61. Harry Monsen Vararepresentant
 62. Steinar Nordahl Pedersen
 63. Oddvar Løge
 64. Knut Nesland
 65. Trine C. Holsen

MUSIKERNES FELLESGORGANISASJON (MFO)

66. Renée Rasmussen

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

67. Egil André Aas Vararepresentant

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

68. Helge Haukeland
 69. Kjell Borglund
 70. Kjell Magne Svensen
 71. Jan Klemetsen
 72. Eva Jenssen

NORSK FENGSELS- OG FRIMSORGSFORBUND (NFF)

73. Geir Bjørkli

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

74. Jane Brekkhus Sæthre
 75. Lars Borgen

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

76. Øystein Aslaksen

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

77. Inger Furmyr Vararepresentant
 78. Morten Brostrøm
 79. Forfall representant og vararepresentant
 80. Reidun S. Fossedal
 81. Kjersti Langseth

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

82. Ingeborg Sætre
 83. Frode Rognås Vararepresentant
 84. Paul Magnus Gamlemshaug
 85. Gerd Øiahaas

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

86. Rigmund Storøy
 87. Anne Berith Nordhaug
 88. Terje Hals

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

89. Anita K. Solhaug
 90. John Leirvaag
 91. Tone Rønoldtangen
 92. Jarle Berge
 93. Pål Kjærstad
 94. Lill Fanny Sæther
 95. Stein Bjørn Thorvaldsen

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

96. Frank Holm
 97. Terje Samuelsen
 98. Pål Aronsen

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND (NTAF)

99. Ole-Kristian Paulsen

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

100. Forfall representant og vararepresentant

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

101. Stein Grøtting

ØSTFOLD FYLKE

102. Hilde Torgersen

OSLO FYLKE

103. Kleiv Fiskvik

AKERSHUS FYLKE

104. Eirik Næss

HEDMARK FYLKE

105. Morten Solbakken

OPPLAND FYLKE

106. Størk Sigurd Hansen

BUSKERUD FYLKE

107. Margaret Wilthil

VESTFOLD FYLKE

108. Thor Åge Christiansen

TELEMARK FYLKE

109. Halvor Skåttet

AUST-AGDER FYLKE

110. Venke Anny Nes

VEST-AGDER FYLKE

111. Heidi Fredriksen Vararepresentant

ROGALAND FYLKE

112. Rolf Bersås

HORDALAND FYLKE

113. Roger Pilskog

SOGN OG FJORDANE FYLKE

114. Hans Petter Gilleshammer Vararepresentant

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

115. Bjørn Kåre Høistad

SØR-TRØNDELAG FYLKE

116. Knut Ring Vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

117. Forfall representant og vararepresentant

NORDLAND FYLKE

118. Forfall representant og vararepresentant

TROMS FYLKE

119. Forfall representant og vararepresentant

FINNMARK FYLKE

120. Elin M. Karlsen

SEKRETARIATET

121. Gerd-Liv Valla Forfall

122. Roar Flåthen

123. Geir Mosti

124. Bente N. Halvorsen

125. Erna C. Dyngge

126. Hans O. Felix

127. Jan Davidsen

128. Gerd Kristiansen

129. Kjell Bjørndalen

130. Arve Bakke

131. Sture Arntzen

132.

133. Johnny Hagen

134. Morten Øye

135. Turid Lilleheie Forfall

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

136. Ellen Stensrud

137. Tor-Arne Solbakken

138. Rita Lekang

139. Trine Lise Sundnes

140. Odd Christian Øverland Forfall

141. Randi Reese

142. Leif Sande

143. Per Østvold

144. Jarle Molde

145. Kjell Atle Brunborg

146. Utgå
 147. Jacqueline Smith
 148. Eli Ljunggren
 149. Arnfinn Bjerkestrand

HK FAGBEVEGELSE

150. Odd Erik Kokkin

AOF NORGE

151. Sverre Erik Bolle

REVISJONSUTVALGET

152. Brit Renngård
 153. Tom Røisi
 154. Anne-Grethe Skårdal
 (Representant nr. 8 for Fagforbundet)
 Steinar Karlsen
 (Representant nr. 27 for FF)

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

155. Jens Stoltenberg Forfall
 156. Hill-Marta Solberg Forfall
 157. Martin Kolberg
 158. Finn Jota

LO-SKOLEN, SØRMARKA

159. Berith Bergersen

GJESTER

160. Einar Strand Forfall
 161. Liv Buck Forfall
 162. Ole Knapp Forfall
 163. Leif Haraldseth
 164. Svein-Erik Oxholm
 165. Esther Kostøl Forfall
 166. Yngve Hågensen
 167. Jan Kr. Balstad
 168. Evy Buverud Pedersen

LOs DISTRIKTSKONTORER

169. Ulf Lervik
 170. Kari Hauge
 171. Olav Lund
 172. Åge V. Nordby

173. Iver Erling Støen
 174. Kim-Louis Belaska
 175. Per-Kristian Finstad Forfall
 176. Irene B. Haukedal
 177. Agnes Norgaard
 178. Elisabeth Haaversen Forfall
 179. Øystein Hansen
 180. Vigdis Ravnøy
 181. Arvid O. Langeland
 182. Else-May Botten Forfall
 183. Kjell Flønes
 184. Rune Hallstrøm
 185. Øivind Silåmo
 186. Jan H. Elvheim
 187. Bjørn Johansen Forfall

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

188. Kåre Karlsen

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER:

189. Arne Larsen-Fløisvig

LO-KONTORET I BRUSSEL

191. Knut Arne Sanden

LO-AKTUELT

192. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

193. Odd Strand

ERNST & YOUNG

194. Kjetil Andersen Forfall
 195. Helge Bettmo Forfall

